

stemte Organer, som ikke indtager en neutral Holdning, og som ikke støtter en neutral Politik. I Bestyrelsen for et af disse Organer sidder Medlemmer af det konservative Folkepartis Bestyrelse. Nu er det ganske givet, at den Situation, vi er kommet ind i, er hidført ved en hidsig Agitation fra ganske specielt disse Kredse og deres Organer, og de Herrer ved ogsaa meget vel alle sammen, hvorledes det er disse Kredse, som har taget Herredømmet i denne Situation indenfor det konservative Folkeparti. Dette, at et stort Parti, som i to Aar har stillet sig med en neutral Politiks Holdning her i Rigsdagen, overfor et Spørgsmaal af udenrigsk Natur, som Salget af de vestindiske Øer, har kunnet lade sig i den Grad paavirke af disse Kredse, som sket er, er noget, som ikke forbliver skjult for nogen, der iagttager Forholdene her i Landet. Saadan som Forholdene er, vil en Valgkamp som den, denne Dagsorden vil fremkalde, hvis den ikke skal mistydes, kræve saavel fra Venstres som fra det konservative Folkepartis Side, at de tager absolut og afgjort Afstand fra denne Presse, fra disse Kredse, men som Forholdene for Øjeblikket er, har man jo langt snarere det Indtryk, at man i høj Grad vil benytte denne Assistance.

Til sidst kun en Bemærkning om, hvem der har foranlediget Valget. Det ærede Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) og det ærede Medlem for 2den Kreds (Piper) siger, at det er Regeringens Ansvar. Ja, Regeringen har sin Del i Ansvar, naar den bedømmer Situationen saaledes, at den fremsætter Forslag til Grundlovens Ikrafttræden. Et saadant Forslag skal jo vedtages her paa Rigsdagen, og alle Partier kommer altsaa til at stemme derom, og jeg skulde da ikke tro, at det er det konservative Folkepartis Hensigt efter disse Dages Kampagne at ville forsøge at hindre, at de Valg, som paakaldes af denne Dagsorden, finder Sted, skønt ingen kan jo forsværge noget. Men med Hensyn til den foreliggende Dagsorden maa jeg maaske have Lov til et Øjeblik at beskæftige mig med, hvad den siger, for at man kan være ganske klar over, hvem det er, der kalder paa Valgene. Denne Dagsorden bestaar af to Sætninger. Den første siger følgende: „Saafremt Salget af de dansk vestindiske Øer ikke kan udsættes til efter Krigen“. Ved denne Sætning: saafremt Salget ikke kan udsættes til efter Krigen, renoncerer dette høje Ting paa at udtale, om det kan udsættes eller ikke kan udsættes, og lægger i Regeringens Haand Afgørelsen af, om det kan udsættes eller ikke kan udsættes til efter Krigen. Det

ærede Medlem (J. Pedersen) nikker, og det ærede Medlem ved i øvrigt ogsaa, at Regeringen flere Gange har sagt, at den ikke vilde kunne paatage sig Ansvar for at udsætte denne Sag til efter Krigen. Man lægger altsaa imidlertid i Regeringens Haand at afgøre dette Spørgsmaal, som man renoncerer paa nærmere Undersøgelse af, men efter at man saaledes har lagt den i Hænderne paa Regeringen og ved, at Regeringens Afgørelse vil være den, at Sagen ikke kan udsættes, fortsætter Dagsordenen saaledes: „bør Beslutningen om en Afstaaelse af Øerne i alt Fald træffes af en Rigsdag, valgt i Henhold til den nye Grundlov“. Derigennem erklærer jo de Herrer, at hvis Regeringen i Henhold til den første Sætning i Dagsordenen skulde komme til det Resultat, at Sagen ikke kan udsættes, forlanger de Valg om denne Sag.

Frijs: Hvis jeg forstod den højtærede Indenrigsminister rigtigt, sagde han, at det var mig, der havde fremsat Tanken om Nedsættelse af en parlamentarisk Kommission. Det er ikke ganske rigtigt. Jeg har ikke bragt den Tanke frem, men den har ganske sikkert ikke været mig fremmed, og jeg er ikke sikker paa endnu, at det ikke havde været en Vej, der ogsaa burde have været forsøgt. Men da Tanken om Nedsættelsen af en saadan Kommission slet ikke har vundet nogen Tilslutning indenfor mit eget Parti, har jeg naturligvis ikke kunnet bringe den videre.

Rottbøll: Det glædede mig at høre, at den højtærede Indenrigsminister dog anerkendte, at alle Rigsdagspartier er neutrale og er Tilhængere af Neutraliteten i vor Udenrigspolitik. Den højtærede Indenrigsminister tilføjede, at under disse Forhold er Udlandets Øjne i særlig Grad henvendte paa os, og at de vil undersøge til Bunds alle de Forhold, der gør sig gældende. Det tror jeg, den højtærede Indenrigsminister skulde have tænkt paa, da han holdt sin første Tale, for det er ikke heldigt, naar den kommer frem i Udlandet. Men naar han bliver ved at hævde, at den Situation, der nu er skabt, er skabt af en Kreds af Befolkningen, som han i øvrigt ikke nærmere betegnede, og af nogle Blade, der ikke er neutrale — jeg tror for øvrigt ikke, at der er noget Blad her i Landet, der ikke er neutralt —, maa han dog tage fejl, for den Situation, som nu er skabt, var allerede skabt nede i Folketinget, for saa vidt som det samme Forslag til Dagsorden blev stillet der. Og jeg tror